

jeg sige, at det ganske vist ved Sessjonen i enkelte Tilfælde er vanskeligt at bedømme, om en Mand egner sig til at være Militairarbejder eller ikke, men der er accurat ligesaa store Vanskeligheder tilfede ved at bedømme, om han er casabel eller ikke, og de praktiske Vanskeligheder blive altsaa i den Henseende ingenlunde større. Med Hensyn til, at der kan finde Bestikkelser Sted og deslige, vil jeg bemærke, at jeg har søgt at komme denne Sag saa nær som muligt — jeg har Bekjendtskab til endeel Mænd som vide god Vefked i denne Henseende — men det har været mig en stor Glæde at høre ud-tale som en eenstemmig Mening hos disse Mænd, hvad der er bekræftet her af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (E. Petersen) i det Foredrag, han holdt, da Bærnepligtsloven laa for, at Sigt ikke mere finder Sted. Dette har jeg hørt saa almindelig bekræftet, at jeg troer derpaa, og det maa være aldeles undtagelsesvits, naar det finder Sted. Jeg holder mig altsaa overbevist om, at det ved Anvendelsen af en overordentlig Omhu med Sammensætningen af Sessionerne og Valget af de Mænd, man besidder dertil, vil være muligt at sørge for, at det Slags Ting ikke foresalder, men at der kan finde en rigtig For-deling Sted. Både vi altsaa dette Lighedshen-syn gaae for, hvad det kan fortjene, er der det andet Spørgsmaal, nemlig i hvilken Grad det i dette Tilfælde nytter Hæren at gennem-føre Lighedsprincippet. Dersom vi til de om-handlede Functioner bruge disse Militairar-beidere istedetfor Mænd, som ere dygtige til at forrette Krigstjeneste, er Hæren da derved i mindste Maade bleven bedre eller stærkere? Jeg tillader mig at sige: Nei, ikke det Aller-mindste; snarere, naar Noget skal være, det Modsatte. Jeg vil for det Første tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der, som et æret Medlem for Bornholm (Fallefen) nys har bemærket, er adskillige af de Tjenester, hvortil Militairarbeidere bruges, til hvilke det i det Hele taget er gavnligt at have større og kraftigere Mænd end dem, der findes blandt Militairarbeiderne, men dernæst vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at Regjeringens Ud-kast, saaledes som det foreligger, foreslaer Noget, som synes mig overmaade hensigtsmæssigt.

De Herrer ville nemlig erindre, at § 14 i Regjeringens Ud-kast omtaler de Mænd, der skulle udtages til Sundhedstropperne, og det hedder da der: „til disse vælges fortrinsvits saadanne, som uden at være casable dog maae formodes ikke at kunne udholde de med Tje-nesten i Felten forbundne Anstrængelser“. Dette vil altsaa sige, at det er en Erfaring i Ar-meen, at der blandt det Mandstab, som er udfkrevet og kjendt tjenstdygtig, naar det kom-mer ind og har gaaet Recrutstolen igjennem, altid vil findes Mogle, som vel ikke kunne siges at være saa svage, at man kan indstille dem til Casation, men som dog vise sig at være saadanne mindre stærke Folk, at man kan have den Overbeviisning om dem, at de, naar de skulle ud paa Marscher og anstrængende Tog imod Fjenden, meget hurtigt ville falde fra. For det Slags Mænd har man altsaa her en Anvendelse, og det kan ikke undgaaes, at man vil have saadanne, der ellers ville blive staaende i Linien og strax, naar Felttøget aabnes, ere sikke Folk paa Hospitalerne, hvormod man, naar denne Bestemmelse bliver staaende, har An-vendelse for dem paa en hensigtsmæssig Maade, nemlig til Sundhedstjenesten. Det vil altsaa sees, at der herigjennem finder et Afløb Sted for Linien af saadanne Folk, som ere mindre duelige, hvormod der ikke kan paavises noget Punkt, paa hvilket Hæren vinder ved, at Mi-litairarbeidere blive benyttede fremfor Linien, undtagen det skulde være det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) for nævnte, nemlig at man som Følge deraf kan haabe at faae saamange flere Mænd ind i Combattanternes Classe, saaledes at Afdelingerne kunde gøres saameget talrigere, hvorved man altsaa i en senere Tid kunde komme til at af-sorte Bærnepligten. Dertil skal jeg imidlertid bemærke, at vor Udskrivningsmasse nu er saa stor, at vi i den have en tilstrækkelig Masse til at udfylde de Cadres, som vi have Raad til at holde, og hvad der er mere end dette, er tilovers. At man engang kunde komme til at afsorte Bærnepligten med et Aar, er et Formaal, hvis Nytte jeg paa ingen Maade mistkjender, men vi behøve ikke nu at fatte det i Die, thi dertil hører en meget betydelig For-øgelse i Udskrivningsmassen, og vi kunne godt